

БЕРЛІН ГОТОВИЙ ДО ФЕСТИВАЛЮ

БЕРЛІН. (ТАРС). Готуючись прийняти гостей із 140 країн планети, столиця НДР з кожним днем стає все поряднішою. На центральній площі Александерплац встановлено на 12-метровій металевій конструкції величезну емблему фестивалю — ромашку з п'ятьма пелюстками.

1,9 мільйона членів Спілки вільної німецької молоді підбивають зараз підсумок виконання своїх зобов'язань на честь фестивалю. Молодь Берліна та інших міст республіки відпрацювала загалом 6 тисяч годин на фестивальных об'єктах столиці НДР. Близько 3 мільйонів марок становить вклад молоді Берліна у фонд фестивалю.

Столиця НДР готова прийняти посланців молоді всього світу.

СЛАВУ БАТЬКІВ ПРИМНОЖИМО

Під таким девізом прохлив третій, заключний день — VI Всесоюзного альоту учасників походу комсомольців і молоді по міських революційної, бойової і трудової слави радянського народу.

В ньому брало участь понад 2500 юнаків і дівчат з усіх кінців країни. Молоді патріоти Країни Рад рапортували рідній Комуністичній партії, радянському уряду про свої діла.

Учасники зльоту відвідали на рубежі оборони Москви в роки Великої Вітчизняної війни, провели митинг біля пам'ятників захисникам міста-героя. Посланці молоді союзних республік покладали квіти до

Мавзолею В. І. Леніна і могили Невідомого солдата біля Кремлівської стіни. Юні патріоти несли трудові вахти у колгоспах і радгоспах Московської області, зустрілися з Героями Радянського Союзу і Героями Соціалістичної Праці. Найкращі з країн були удостоєні високої честі представляти переможців походу на урочистій маніфестації комсомольців і молоді «Ми справі Леніна і партії вірні».

Всесоюзний зліт став рапортом молоді про звершені діла, був заклик до всіх юнаків і дівчат ще, добиватися нових успіхів на благо любимой Батьківщини.

(Кор. ТАРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 87 [1723]

ВІВТОРОК, 24 липня 1973 року

Ціна 3 коп.

В ЦК ЛКСМУ

РІК ЗАКІНЧИВСЯ УСПІШНО

Понад 850 тисяч молодих робітників і колгоспників нашої республіки продовжують навчатися у вечірніх школах. Всесоюзний огляд «Кожному молодому трудівникові — середню освіту» сприяє поліпшенню роботи профспілкових, комсомольських організацій, органів народної освіти по загальноосвітній підготовці працюючої молоді.

Нещодавно Українська Республіканська Рада профспілок, бюро

ЦК ЛКСМУ і колегія Міністерства освіти УРСР підбили підсумки огляду за 1972 рік. Відзначено поліпшення успішності, чіткої організації проведення огляду у Ворошиловградській, Донецькій, Івано-Франківській та Миколаївській областях.

За активну участь і досягнуті успіхи в проведенні Всесоюзного огляду нагороджено ряд колективів. Серед них Дніпром Укр-

профради, ЦК ЛКСМУ і Міністерства освіти УРСР нагороджено Кіровоградський орден Трудового Червоного Прапора завод «Червона зірка». Грамотами Міністерства освіти УРСР нагороджено директора Кіровоградської вечірньої школи № 9 С. С. Набоку, вчительку Кіровоградської вечірньої школи № 2 О. І. Антонову, вчительку Знам'янської вечірньої школи № 2 Л. Ф. Бабичеву, та інших.

ВОНИ СЬОГОДНІ ПЕРШІ

Григорій Назаренко з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району. Скошив 170 гектарів, намолотив 4600 центнерів.

Віктор Кураков з колгоспу імені Леніна Доліньського району. Скошив 118 гектарів, намолотив 4307 центнерів.

Микола Полішук з колгоспу «Шлях Леніна» Гайворонського району. Скошив 113 гектарів, намолотив 4206 центнерів.

Ілля Семерик з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС Знам'янського району. Скошив 120 гектарів, намолотив 3985 центнерів.

Микола Карась з колгоспу «Рассвет» Бобринецького району. Скошив 112 гектарів, намолотив 3680 центнерів.

Леонід Бузько з колгоспу «Октябрь» Знам'янського району. Скошив 111 гектарів, намолотив 3491 центнерів.

Егор Гаврилов з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району. Скошив 125 гектарів, намолотив 3353 центнерів.

Анатолій Сиволап з колгоспу імені Калініна Новгородківського району. Скошив 108 гектарів, намолотив 3372 центнерів.

Микола Скорик з колгоспу імені Кірова Онуфріївського району. Підібрав ваки з 235 гектарів, намолотив 2977 центнерів.

Микола Бойко з колгоспу імені Горького Доліньського району. Скошив 21 гектар, намолотив 2892 центнерів.

Яків Чорномор з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району. Скошив 198 гектарів, намолотив 2782 центнерів.

Хліб... У важких, палитих сонцем дождях — могутня сила асфальту і нестимна дбайливість хлібороба. Перед тим, як тугим струменем заб'ється в бункері потік зерна, хочеться постояти в тиші зливевого спекотного степу, пограти в пахучих мастилах і залізом шорстких долох теплі пшеничні колоски, поєднати в серці думи свої і думи степу...

У Володимира Тищенка — помічника комбайнера з колгоспу імені Круцької Кіровоградського району, жива третя, вирішальна година п'ятиріччя — найперші в житті. І тому така здивована-радісна усмішка у молодого жнивара. Вона — від відчуття великої внутрішньої щирості, від щасливої сьогоднішньої долі безмежного степу і хлібороба — нести працю свою людям.

На фото: ВОЛОДИМИР ТИЩЕНКО. ФОТО А. ПЕЧЕНЮКА.

ПОПЕРЕДУ — ЕКІПАЖ ВОЛОДИМИРА ОБРЕВКА

Нещодавно бюро Олександрійського райкому комсомолу підбило підсумки соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних екіпажів комбайнів та молодих комбайнерів за першу п'ятиденку жнив.

Першим визнано екіпаж Володимира Обревка з колгоспу імені Калініна, який скошив хліба з 55 гектарів і намолотив 1447 центнерів зерна. Екіпаж нагороджено перехідним Червоним прапором РК ЛКСМУ і грошовою премією.

Друге місце присуджено екіпажу молодого комбайнера Віктора Бударного з цього ж колгоспу. Разом з напарником Василем Воловцем він скошив пшеницю з площі 52 гектарів і намолотив 1399 центнерів хліба.

На третьому місці — екіпаж Василя Васильєва з колгоспу «Прапор комунізму».

Серед молодих комбайнерів кращим визнано Анатолія Любченка з колгоспу «Прогрес». Анатолій намолотив 1660 центнерів хліба, скошив пшеницю з 49 гектарів. Йому вручено перехідний Червоний вишпел райкому комсомолу. Переможців змагання нагороджено нагрудним знаком ЦК ВЛКСМ «Ударник-73».

НАТХНЕННА ПРАЦЯ — ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ

ПОНАД ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

В комітеті комсомолу продовжують надходити трудові рапорти про досягнення молодих трудівників району в першому кварталі року. Нещодавно такий рапорт отримали в райкомі ЛКСМУ з комсомольсько-молодіжного механізованого загону Новоукраїнського відділення «Сільгосптехніки» (начальник мехзагону І. В. Упиренко).

Виробничий план шести місяців колектив виконав на 132 проценти. За цей час на 12110 кубометрів більше

запланованого проведено земляних робіт. Всі 33 члени загону високими показниками добиваються при одночасній економії різних матеріалів. В результаті — затрати на один карбованець виконаних робіт знизилися на 0,5 процента. За підсумками першого півріччя мехзагін значно перевиконав свої зобов'язання.

О. ДЕМЕНКОВ, зав. відділом комсомольських організацій Новоукраїнського РК ЛКСМУ.

НАЙПРЕКРАСНІШЕ ПОЧУТТЯ

● НАШІ ДРУЗИ — НА ВСІЙ ПЛАНЕТИ

Засурмили сурми в дорогу. Шеренга прощальної лінійки розсипалася. Але чорняві хлопчак та дівчатка не поспішали сісти до автобусу. Обмінювалися адресами з своїми новими друзями, дарували сувеніри і разом пригадували події чудових днів гостювання у олександрійських школярів.

Дні ці були напоєні радістю. Від перших іскор піонерського вогнища, яке спалахнуло у гірняцькому таборі піонерів «Чайка» до прощальних вальсів увечері біля табірних фонтанів.

По приїзді делегація болгарських школярів поклати квіти до підніжжя пам'ятника Леніну на центральній площі міста, відвідала народний краєзнавчий музей, зустрілась з учасницею Великої Вітчизняної війни Героєм Радянського Союзу Антоніною Федорівною Худяковою.

День закінчився спільним концертом та спортивними змаганнями «Веселі старты».

На ранок толбухівських школярів чекала нова зустріч. В шахтарському селі Дні-

мирово вони прийшли до пам'ятника вождів болгарського народу і схвилювано сказали: «Здравайте, другар, Димітрові». І покладали величезні букети квітів.

І толбухівські димитровці, і олександрійські піонери не забудуть цих щасливих днів, не забудуть вечора дружби, урочистої піонерської лінійки «У нас друзі на всій планеті», пам'ятатимуть численні знайомства. Вони обмінялись десятками сувенірів, записали добру сотню адрес, але назавжди зберуть найголовніше почуття — дружбу дітей різних народів, найпершу адресу — Радянський Союз.

М. БІДЕНКО.

м. Олександрія.

ТОБІ — ЗНАННЯ 3 ЕКОНОМІКИ

В планах розвитку народного господарства нашої країни гармонійно зливаються інтереси держави, добробут народу і кожної людини. Багатство країни створюється працею. Добитися максимальних успіхів у праці з мінімальними затратами дозволяють економічні знання. Вони піднімають людину до розуміння суспільного значення своєї трудової діяльності, виробляють державний підхід до неї.

Діяльність кожної людини зв'язана з інтересами колективу, в якому він працює, і всього нашого суспільства в цілому. Як здійснюється на практиці в соціалістичному суспільстві єдність колективних і особистих інтересів, описано в книзі Є. Макарова «Робочий і економіка підприємств» (М., «Машиностроєння», 1972). Автор наглядно показує, що запорука успіху — в умінні вирішувати економічні завдання на кожному робочому місці в зв'язку з роботою цеху та заводу, всього народного господарства країни. Для цього необхідна економічна освіта.

Уявлення про основні загальногосподарські поняття і економіку підприємства можна одержати із книги А. Мойсєєва і В. Кузнецова «Популярна економіка». Книга для читання. (М., Політгиздат, 1971). Книга розрахована на читача, який ще не вивчав економіку. Вона знайомить з вузловими питаннями економічного розвитку на сучасному етапі.

Книга допоможе краще зрозуміти завдання, поставлені ХХІV з'їздом перед промисловими колективами і кожним робітником, визначити своє місце в їх рішенні.

Т. НЕДАШКІВСЬКА,

бібліограф обласної наукової бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

„КОЛОС - 73“

Тільки в мене є одне прохання. Хотів би і я потрудитись на живих!

— Врахуємо, Василю...

Призначили Василя возити зерно з-під комбайнів на тік...

Три комбайнери — Григорій Молдєць, Павло Бернєвек, Іван Чечут — вивели свої червоні велетні в масив пшениці, що зараз за лісо-

ЩАСЛИВІ РЕЙСИ

смугою, за станом тракторної бригади.

Загріміли мотори. Пішли самохідні у незоре море. А ще через годину з глибинних бункерів у кузови автомашин потекла бурхливим потоком бурштинова пшениця. Не можна й очей відірвати від цієї захоплюючої картини. Та минаєтьс я ніколи. Жива не прощають жодної згаяної хвилини. Стернею до дороги вирулює Василь само-скід і мчить, підіймаючи сірий сувий пилу, до ваг, до току. І так — рейс, за рейсом. І так — у добрий тривозі. І так — у турботі за машину, щоб бути їй завжди у дорозі. Але й у тому вирі

Василя у перший день не кидала думка. Вона цікавила його, вона заповонила його. Скільки ж дає гектар? Адаже тепер йде не лише хліб, йде звіт про виконання соціалістичних зобов'язань.

В серці — пісня, а всі мовчазні. І комбайнери, і водії машини. Обліковець, зробивши підрахунки, назвав ту цифру. 40 центнерів дала пшениця з перших гектарів.

40! І заясніли далі. Усміхнувся й Василь. З любов'ю дивився на своїх друзів, старших і молодих, що все зробили, щоб у третьому, вирішальному році дев'ятої п'ятирічки виповнити пшеницею комори доверху.

Гули комбайни, підбираючи валки...

Є ж графік, є плани, є соціалістичні зобов'язання. І є хліб! Великий хліб. Комбайни не простоють, не мають права, не можуть простоювати. Від них до току мчать машини. На дорогах сувої пилу.

За перший день Василь зробив кілька рейсів. А за другий — 18, потім двадцять. «Віскавки» розповідали скупими словами про працю комсомольця. І хіба він міг працювати інакше?

М. СТОЯН.

Колгосп імені Куйбишева
Новоміргородського району.

За хорошу оцінку

В гарячу живну пору в багатьох господарствах Новоархангельського району на допомогу батькам і старшим сестрам і братам приходять школярі. Ось і цього року на току колгоспу «Червона комуна» створено три учнівські бригади по очищенню зерна. Тут задоволені юнми помічниками хліборобів. За перші дні живни бригада, очолювана Володимиром Куцадюком, очистила 200 центнерів зерна пшениці. Поруч бригада на чолі з Галиною Кравчук доброякісно очистили понад 80 центнерів ячменю. Наймолодші учасники живни хочуть завоювати добру оцінку своєї роботи від старших товаришів.

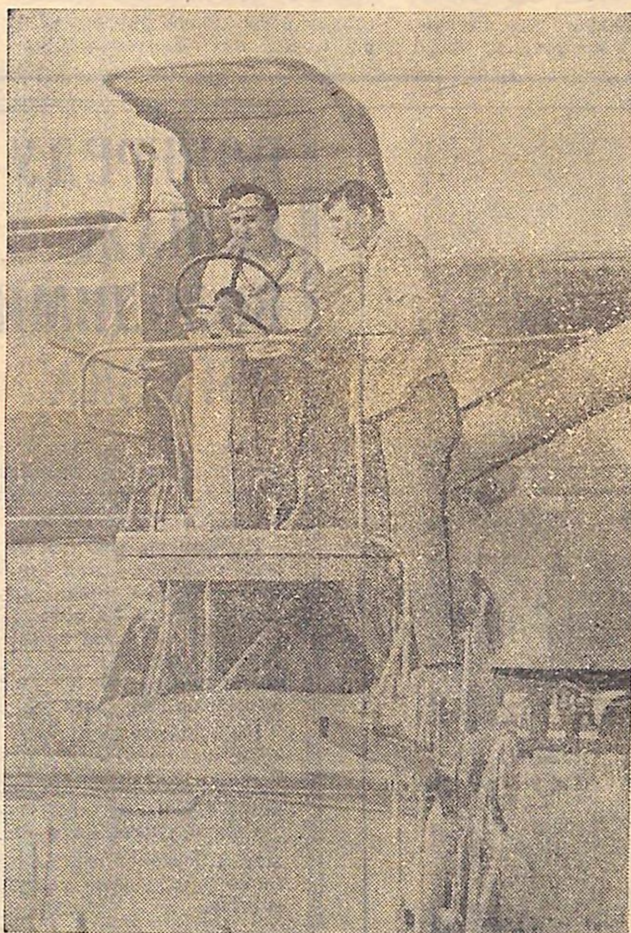
ПІОНЕРСЬКЕ ЛІТО ЗАВІТАЛИ ШЕФИ

На околиці нашого міста, з усіх боків оточений прохолодою тінистого лісу, розмістився піонерський табір імені Ю. О. Гагаріна. Перед нами відкривається чудова панорама невеличких будиночків, бесідок, майданчиків для ігор. Все це нагадує великий пасажирський поїзд, що на кілька хвилин зупинився в лісовому шатрі.

А нещодавно в таборі було особливо гамірно, радісно. До піонерів завітала агіткульбригада вагонного депо станції Знам'янки. На сцені клубу — концерт, а біля воріт піонерського містечка зупиняються все нові й нові автобуси, легкові автомашини: то провідати дітей, послухати їхні розповіді про веселі, різноманітний відпочинок приїхали батьки, однокласники. Вони також з задоволенням дивляться виступи.

Ось на сцені ведучий концерту Іван Анишин, його жарти, гуморески до душі дітям. Вокальна дівоча група в складі А. Чайки, І. Дерев'яно, Р. Буйлук, Н. Шиянової кілька разів з'являється на сцені під вигук «біс».

О. КОНДРАТЕНКО,
робітник вагонного депо.
М. Знам'янка.

У колгоспі «Зоря комунізму» Долинського району на живвах нині перед веде екіпаж № 4, де комбайнерами Григорій Каплун та Богдан Колічак (фото зліва). Учні місцевої школи В. Корнієнко та С. Чорний розвантажують зерно на колгоспному току (фото угорі).

ФОТО С. ФЕНЕНКА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„Рятуйте, бо вчадію“

Під таким заголовком у номері «Молодого комунара» за 14 червня цього року було вміщено фейлетон.

Як повідомив редакцію начальник контори зеленого господарства М. Жерновников, факти наведені у фейлетоні, мали місце.

Для збереження зелених насаджень у парку імені 50-річчя Жовтня (дендропарк) ведеться догляд за газонами, квітниками, деревами та кущами, тощо.

З метою попередження порушення порядку з боку деяких відпочиваючих створена спеціальна бригада, яка здійснює догляд тільки за дендропарком.

Назустріч X фестивалю молоді і студентів

НА ЗГАДКУ — СУВЕНІРИ

Берлін — столиця Німецької Демократичної Республіки, місто проведення X Всесвітнього фестивалю, найбільш представницької зустрічі молоді планети, готовий до прийому гостей. Такий висновок зробила урядова комісія на чолі з Еріхом Хонеккером, яка здійснює перевірку готовності найважливіших фестивальных об'єктів.

Один із залів будинку Центральної ради Співки вільної німецької молоді перетворено на виставочне приміщення. Тут експонуються різні плакати, друковані матеріали для стінних газет, картини для прикраси житлових будинків, фестивальні сувеніри.

Значна частина залу зайнята трьома картами Берліна з різноманітними географічними позначками, що трохи нагадують географічну карту. Однак ця карта — не географічна. Вона дає вичерпні відомості про те, де і коли буде знаходитися та чи інша делегація, в якому районі квартируватимуть гості майже з 140 країн світу, в якому районі міста відбудуватимуться ті чи інші фестивальні заходи.

Еріх Хонеккер, та особи, що його супроводжують, одержали вичерпну інформацію про програму фестивальных спортивних ігор, що включає близько 1500 заходів, незалежно від багатьох двосторонніх зустрі-

чей. Так, лише делегація НДР матиме 143 таких двосторонніх дружніх зустрічей. Однією з них буде спільне вшанування німецькою й радянською молоддю загиблих в роки Великої Вітчизняної війни радянських солдатів.

На фестивальному стадіоні комісія вітала молоді будівельники — студенти та учні спортивних шкіл республіки. Це — дякуючи їм, стадіон повністю реконструйовано. Одні закінчували останні оформлювальні роботи, інші — забили останнього п'яку у високі східці, до речі, споруджені за ініціативою будівельників, що вели до фестивального факелу, урочисте запалення якого відбудеться 28 липня.

У гуртожитку Університету імені Гумбольдта комісія вже чекала, щоб показати житла, підготовлені для учасників фестивалю. Кожна кімната оформлена новою шпалерою. Про це подбали студенти, які жили в цих кімнатах. Бездоганно застелені ліжка з різнокольоровими покривалами, господарі запрошують пересвідчитися як легко й хороше на них відпочивається. На кожному сто-

лі лежать фестивальні сувеніри — подарунки студентів для їхніх іноземних друзів. Цінна ідея, подарувати кожному гостю гуртожитку факсиміле дисертації Карла Маркса, знайшла високу похвалу Е. Хонеккера.

Дальший шлях приймальної комісії проліг до однієї з шкіл міста. Тут біля воріт їх зустрічали вчителі, члени Співки вільної німецької молоді, піонери з червоними гвоздиками в руках. Всі заходять до приміщення. У класах, де раніше стояли столи і партії для навчання, підготовлені ліжка, шафи і невеличкі крісла, тобто, все, що найбільше сприяє створенню затишної, домашньої атмосфери.

Таке обладнання кімнат для відпочинку дорогих гостей було позитивно схвалено приспівною комісією. Е. Хонеккер запитав блакитнооку вчительку: «Чи закінчено вже підготовчі роботи?». «Так, над упорядкуванням жител для учасників форуму добре потрудилися вчителі, члени СВМ, піонери, а також наші шефи — воїни військової частини».

На закінчення багатогодинного огляду Еріх Хонеккер та товариші, що його супроводжують, побували в одній з шести спеціально збудованих для гостей їдалень. Вони оглянули кухню, підсобні приміщення, обідні зали. Все підготовлено якнайкраще. Директор їдальні пропонує членам комісії покуштувати страви, що готуватимуться для гостей. Він запевнив також Е. Хонеккера, що учасників фестивалю у їхній їдальні будуть обслуговувати швидко, культурно, і, що найголовніше, — вибір страв на різні смаки.

Приймальна комісія на чолі з Еріхом Хонеккером констатувала, що огляд найважливіших фестивальных об'єктів та пояснення, які комісія одержала під час огляду, говорять про те, що до зустрічі делегатів X Всесвітнього фестивалю Берлін готовий.

«Юнге вельт»,
(НДР).

Новела

Колгосп живе. Навіть журавлині клітки, в різних кінцях степу тягнуться ланцюжком комбайнів, і в повітрі ширить медовий дух дозрілого зерна. Нікому все це так жагуче не пахне, як Валентині. Нікому, мабуть, немає зараз такої радості, як йому.

Оце вперше в житті він так близько з полем, з хлібами, які тугим і гарячим колючим пахтять йому прямо в лице і дзвонять-дзвонять важким янтарним зерном в розставлені долоні. Вітер несе той дзвін з гін у голих, перетрує з сухим хрускотом позолочених стебел, із колючим шерхотом високої стерні. Співає поле, повниться душа досі незнайомию радістю:

— Я живу!..
І рідне своє поле, і смак хліборобської праці Валентин знає з дитинства. Це доходило до нього ще з тими зачерствілими скибками хліба, які батько привозив щовечора «від зайця» у замаселій сумці, а потім і сам бігав за селом, впрошувая до батька в кабінку, оповиту димом, і куривою, і шестом гілках та зеленіх стебел соняшників та кукурудзи. Як пішов до школи, то вже вчителі водили в поле, показували і квітку, і колос, і розповідали про їх красу. В школі він вивчив трактора і комбайна, розбирав та складав на уроках по вузлах до найменшого трибонка і до найдрібнішого гвинтика. Казав учитель: «Механізатор — як солдат, повинен із залюбленими очима знайти потрібну деталь і поставити на місце».

Але то було на уроках, в класі, а тепер він на машині, яка насправді плавне серед золотого розлину хлібів, дихає своїм могутнім металевим тілом, як жива душа, і Валентин, що стоїть на капітанському містечку позаду дядька Федора, відчуває цей потужний похід по тому, як стукотить мотор, як одригається тонкий поміст під ногами. Комбайн гуде так, що не почути жодного слова, але за порухом одних комбайнерових губ хлопцеві відразу здається, чи швидко відкрити, чи до соломотрав'я заглянути. Пшениця буйна, густа, колос важкий, і тому машина йде повільно, раз по раз зупиняється в згнітці. Коли машина притишиться хліду, і дядько Федір круто поведе заломленню бравою в бік покосу, то Валентинна враз як вітром знесить з містечка, він стрибав вниз від розпеченого мотора в жаринь сонця, і вже заходить з польового краю до хедера, щоб виврати обплетений берізою жмут стебел, які збились під ланцюгом.

На цей раз Валентин почастив ланцюгом добре, з «технічною грамотністю», як любив додавати дядько. Помахи руки — готово, і вже на ходу хлопцеві стрибає на містечок, ховається в той хоч маленький холодок, який є під вишнєним брезентовим тентом. Дядько, легко тримаючи кермо, обертається до нього із запотіллим, заплітеним обличчям, показує

білі зуби і промовляє одним-и усміхненими очима:

— А що? Пече?

— Ой, пече! — теж одним поглядом відповідає Валентин і дає зрозуміти, що йому це пусте, і не до такої спеки готовий. Тільки давай. Хлопець знає «шефа» давно. Живуть вони в різних кінцях їхнього великого села, але вранці механізатор іде на роботу по тій вулиці, де хлопчині бігали в школу. Озут почалися їхні зустрічі.

— Здрастуйте! — завжди першим вітався школяр. — Здоров, козаче, якщо не жаргусь, — промовляв дядько, і поки прямували до вигону, на якому їхні дороги розходилися, в них текла некваплива розмова, як звичайно, про оцінки та поведінку. В перші роки старший сученик на молодшого дивився згорні вніз, іноді доводилося і нахилитися, щоб розкрити, що він каже, а малий немолоді задирав голову, щоб і собі говорити нарівні. Та роки проминули швидко, не зогледілися обидва, коли й порівнялися в плечах.

Минулої весни, після того, як дядько Федір поперується з кількісним підрайонським, — їздив на завод випробувати нову машину, — Валентин радісно наздогнав його і окликнув несподівано зміцнілим баритончиком:

— Здрастуйте!
— Здоров, козаче, якщо не жаргусь, — все так же весело обзивався механізатор і оглянувши хлопця з голови до ніг, наче вперше бачив. Тепер у них мова знову зайшла про оцінки та поведінку, і Валентин широким похвалився, що вже вони осилили весь курс широкого механізаторського профілю.

— Практика буде, — сказав він і додав заміряно: — Який мене взяли в якусь колгоспну бригаду...

— Так чого ж ти досі мовчав? — аж зупинився дядько. — Іди до мене на все літо в помічники.

Домовилися швидко. Валентинові батьки не заперечували, школа дала хорошу рекомендацію, і Валентин ще до закінчення навчання майже щодня після уроків бігав до майстерні допомагати комбайнерові в ремонті. Повертався додому збуджений, втомлено стегав комбінезона і, сівши до столу поряд з батьком, хвалився:

— Ми кожну шліпину провіряємо, в нас і зернина не пропаде...

Вийду в поле ждав, як свята. І опі дії, відколи машина їхня пірнула в живину жаринь хлібів і щораз видзвеніло повним бункером янтарного зерна, хлопцеві живе у зачарованому світі несподіваного шаста.

Працюють від роси до роси. Валентин на світанку гордо крокує від села з дорослими, з головними людьми. Коли в обідню пору до агрегату під'їждить баба Дуся, бригада куховарка, він, як і належить справжньому механізаторові, не спішить мовити до миски, а повагом обійде зупинену машину, попробує ланцюги, поплідкруче гайки, а вже по тому чинно мие руки і, сівши біля по-

хідної кухні, апетитно орудує ложкою. Він ніколи не затримується біля столу довше за свого шефа, але і не спішить його обігнати. Поки дядько Федір біля діжки з водою викурює цигарку, Валентин встигне ще раз заглянути до головних вузлів, приготує все, як до бою, і зустріне комбайнера хвацьким, задиристим рапортом:

— Повний порядок!..
Хлопець жде — не діджеться тієї шасної миті, коли наставник встане з свого почесного місця і покаже йому жестом на кермо. Ану, мовляв, сідай, козаче, пробуй, веши машину, показуй своє справжнє вміння. Це зпаче бажання зріло в душі все більше і більше, рано чи пізно, думав хлопець, воно здійсниться. Головне тільки — коли?

Може ось і зараз, коли до комбайна підходить бортовик забирати зерно. В кузові того бортовика котрий день уже їздив смаглява дівчина, вся легка, як лебідь. Коли авто поринеться з комбайном, Валентин включав транспортер, зерно струмує в кузов, а дівчина лопатою розгортає. Її забронзовалі ноги тонуть в зерні, як у воді, а струминець кидас янтарні бризки їй на гострі плечики, обдає в'юнний стан з голови до ніг, і вся вона купається в сяєві золотого райдуги.

Валентин пускає зерно дуче.

— Держись! — гука. — Давай! Давай! — рівно зішлується губи, сміється дівча, і дерев'яна лопата, наче весло в її руках, дужими змахами різже гарячу потужну хвилю.

Кожного разу обмінюють ся одним-двома словами, і Валентин уже знає, що дівчина не з їхньої школи, а з тієї восьмилітньої, яка в іншому кінці села, за річкою, на острів прийде до них у дев'ятій.

— А як тебе злу-у-ти? — в котрій раз питає хлопець, пересилуючи криком гул моторів. А вона регоче, хита головою:

— Багато знатимеш — швидко постарієш.

— А ти чия?

— Татова!..

А кузов уже повен ущерть. Валентин виключає бункер, і машина, обганяючи комбайна, розвертається в далекі гони. Дівчинсько махає рукою чи то йому, чи то комбайнерові, а тоді падає в зерно і під сонцем грайливо молотить загорілим п'ятами.

— Не барсь! — кугає Валентин.

— Угу! — махне рукою. Він стоїть і довго дивиться вслід, поки несахнеться, що все це може помітити «шефа». Якось ніяково стає. І враз тоді зникходить собі роботу...

Проте, здавалося, що дядько Федір так таки нічого і не помічав, до розмов їхніх не дослухався, глянє вслід за машиною, махне дівчинці рукою та й знову схилився до керма.

Та ось знялася курява на дорозі, вибілюючи між копчик солом, машина наближалася до агрегату.

— Гей, козаче! — раптом гукнув комбайнер, лукаво знівши кошлаті брови.

— Можеш, підміниш мене трохи?

— Як? — від несподіванки здивувався хлопець.

— Ти.

— Зараз?

— Еге.

Валентин спершу зазвер, розгубився, забув і те, про що стільки мріяв, забув, здається, де він і що має робити, а потім такі струсилися, знякволю зглянув на дядька і враз цупко схопився за кермо, ще вологе від спітнілих рук. А далі він бачив тільки золотаві хвилі попереду, крила хедера, під якими дзвеніли обпалені стебла, і небо, залите розплавленою блакиттю. Машина під'їхала і враз наповнилася зерном, і Валентин наче кризь сон почув, як дядько Федір, легко захоплюючи шнека, гукнув:

— Там не баріться, дочко, швидше згортай. Бачиш, машина добре йде, бункер враз повниться.

Валентин оглянувся і підсалютував дівчині рукою. Мовляв, знай наші! І ще мінише стиснув кермо.

М. Кіровоград.

«Кіровоградська «Зірка» завершила найбільш несприятливий для неї відрізок календаря міжнародного чемпіонату. Справді, несласко подолати дистанцію футбольного марафону, на якій всім матчів підряд проводяться на чужих полях. Сьогодні з них кіровоградці провели в Луцьку. І знову невдадо. Гра носила сумбурний характер і в будь-який момент могла завершитися взяттям воріт будь-якої з команд. Такий момент і прийшов на 35-й хвилині першого тайму, коли господаря поля вдалося забити єдиний і вирішальний в цій зустрічі м'яч.

Впевнено виступав лідер зони сімферопольська «Таврія», яка відірвалася від своїх найближчих переслідувачів — житомирського «Автомобіліста» та криворізького «Крибаса» на шість очок. І минулого тижня, що проходив 20 липня, «Таврія» здобула чергову перемогу. Основний час матчу в Чернігові закінчився нічиєю — 2:2. Серія одинадцятиметрових ударів краще реалізували гості — 4:3. Отже, «Таврія» записала на свій рахунок так: «Колос» (Полтава) — «Авангард» (Севастополь) — 1:1 (пенальті — 5:3); «Фрунзені» (Суми) — «Локомотив» (Херсон) — 3:0; «Шахтар» (Горлівка) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:1 (пенальті — 6:5); «Хімік» (Севастополь) — «Будівельник» (Тернопіль) — 0:2; «Динамо» (Хмельницький) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:1 (пенальті — 6:7); «Локомотив» (Донецьк) — «Горверла» (Ужгород) — 0:0 (пенальті — 4:3).

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

МІКОЛА Григорів дебютував у республіканській пресі торік: у безрезультативному номері журналу «Діпро» було видруковано два його оповідання — «Щена» і «Вітряк». Письменник Григорій Тютюнник, представляючи автора широкому загалу, писав, що він, Микола Григорів, «іде в літературу з життя. Проза лагідна, безпретензійна. Герої, яким автор віддає любов свою, закохані в добро, землю рідну, закохані в людський ідеал».

Гортаємо книжку. У ній дев'ять оповідань. Герої творів — різні за віком, за характером і уподобаннями, однаково широко люблять радяцьку землю. свій отчий край, віддають всі сили і вміння на те, щоб іще кращим і щасливішим було наше життя — сьогоднішнє і прийде. Це — повномірні борці за щастя, завоюване в борні, яке вони купують у шоденній праці. Смієш бути вони вбачають в служінні на роду, Вітчизні, партії. Один із персонажів книги Стецюк (оповідання «Мій сусід») на запитання «А хіба ви не щасливі?» відповідає: «Чого ж... Дивлячись у чому щастя. І як його розуміти. Як ви думаєте? Сіяти хліб — щастя? А дітей навчати? Здається мені: робити добро для людей і будеш щасливий. А хто підкаже про свою шкуру, той ніколи його не підкаже».

Добро для людей... Його роблять два колишні солдати, що на мільйонах, з незагоєними ранами сторожують колгоспний баштан («Серпнева тиша»), і їздовий дитячого садка Петро Куличенко («Щена»), і Андрон Гребінний («Андрон»), і сільські чоботарі і музиканти — інваліди Великої Вітчизняної війни Дмитро Підвишень і Данько Лисюра («Сільські музиканти»), і молода не, повна сили і енергії Єлка з одноіменного оповідання... Все це прекрасні, з чистою душею люди, воїни і трударі на мирній полі життя.

Різким контрастом виступають в творах окремі люди. І вигляд вони мають жалюгідний.

Семен Жоголо працює шофером і часто з роботи їде машиною, ніби своєю власною. Зник каліміти, розбазарювати народне добро. Це він умовляв сторожів (даремне, звичайно), щоб вони нагнали машину кавунами та динями.

Степан Шамрай поїхав після демобілізації на шахти, заробив грошей, одружився і купив будиночок над морем. Обзавівся виноградом, став спекулянтком.

Відлюдкуватий Юхим Теличенко, вітався першим «тільки з начальством, і то дивився кудись мимом і кидав коротко: «Др-раст!..». Украв для лантухи з цементом доброї марки, підірвався ними і... номер. Від жадоби номер, від злочину, що скоїв сам...

Автор уміє відшукати цікаві деталі, які доповнюють образ, зримо передають почуття героя, подію.

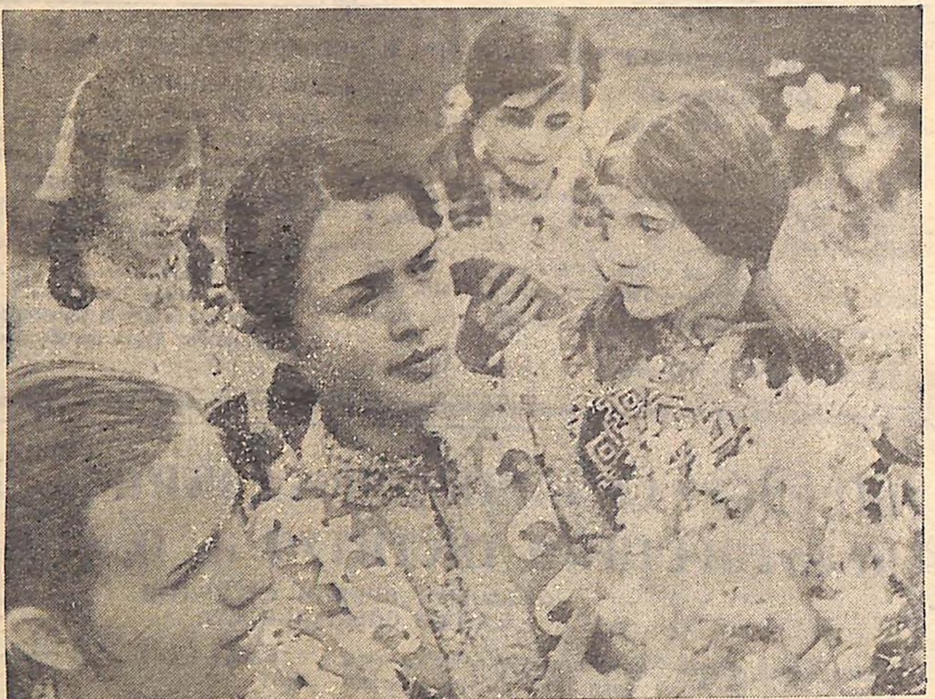
«Підвишень долає крутязну схилу бочком: спочатку ногу поставить, а потім підтягує дерев'янку, впирається алюмінієвим набалдашником у глинистий виступ, пилюючи, щоб не посунути назад, і переносить ногу вище. А покатом, через свій садок, уже пішов рівно, толочачи траву двоїстим слідом: один широкий, другий — вузький».

Місяцями розсипані горошини гумору, до тепних висловів, підслуханих у народі. «Лисюренята» (діти Данька Лисюри) виблискували засмаглими тілами на гоїдалці, прив'язані до найтовщої гілки старезного горіха. На той же горіх впадівся чорногуз носити дітей, та все дочок, клятий, аж дев'ятеро здужав, і крила не стомалися. Чорногуза Лисюри не ганяли, а цікавим пояснювали: «Нехай носить, ліпше житимуть у гурті!».

Автор веде оповідь в реалістичній манері, вміло використовує діалог. Він у нього наснажливий, яскраво характеризує ставлення персонажів до своїх обов'язків, до життя.

Перша книга... Як її сприйме читач? Чи зробить вона добро людям? Нам хочеться на ці питання відповісти ствердно.

Г. ПОЗНЯК,
член обласного літоб'єднання.

Добра слава лише про танцювальний ансамбль Вілчанського районного Будинку культури, який більше п'яти років очолює художній керівник В. І. Костенко. «Юністи» — неодноразовий переможець районних та обласних оглядів.

На знімку: учасники ансамблю «Юністи».

ФОТО І. ЦУРКАНА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
ЧЕТВЕР, 20 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.40 — Для школярів та юнацтва. «Шукачі». Телевізійний клуб. (М). 10.10 — Художній фільм «Заплутані сліди». (Румунія). (М). 10.45 — «Індустрія — село». (М). 12.00 — Концерт радянської пісні. (М). 15.50 — Для дітей. «Незвичайні пригоди Марка Пегуса». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 8 та 9 серії. (Польща). (М). 16.45 — В ефірі «Молодість». Про VI Всесоюзний зліт учасників походу по місцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу. (М). 17.30 — До 70-річчя II з'їзду РСДРП. «Комуністична партія Радянського Союзу — партія Леніна». Репортаж з музею В. І. Леніна. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград). 18.25 — Оголошення. (Кіровоград). 18.30 — Програма телебачення Куби. (М). 19.30 — В. Короленько. «Не страшно». Прем'єра телеспектаклю. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт із творів Д. Шостаковича.

(М). 22.20 — «Опачі — трудівники». (Кіровоград). 22.35 — Спортивна програма. По закінченні — новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 16.15 — Для юнацтва. «Орієнтир». (Донецьк). 17.15 — Тележурнал «Старт». (Львів). 17.45 — «Хліборобські турботи». Передача третя. (К). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Батьківська рада». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт ансамблю пісні і танцю Абхазької АРСР. (Одеса). 20.15 — Кольорове телебачення. Міжнародне життя. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Поруч з другом». (К). 22.50 — Інформаційний огляд «На лапах республіки». (К). 22.55 — Вечірні новини.

П'ЯТНИЦЯ, 27 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Юнацьке літо». (М). 10.15 — В. Короленько. «Не страшно». Телевізійний спектакль. (М). 11.45 — «Людина і її справа». Телевізійний нарис. Передача із Петрозаводська. (М). 12.15 — «Музична афіша». (М). 13.15 — «Шляхова школа». (М). 15.55 — «Екран молодих». «Пісні золотого колоса». (Дніпропетровськ). 16.30 — «На головних напрямках п'ятіріччя». (Хар-

ків). 17.00 — Для школярів. «Гри біля моря». (Одеса). 17.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.00 — «Кіровоградщина живе». (Кіровоград). 18.10 — «Товариш, пісня». (М). 19.00 — «Світ соціалізму». (М). 19.30 — Художній фільм «Слуги дняполя». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт Державного ансамблю народного танцю «Жук». (Передача з Кишиньова). (М). 22.15 — Спортивна програма. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.50 — «Розмови про спорт». (М). 16.20 — «На лапах країни». (М). 16.30 — Для школярів. «А що у вас?» (Репортаж із піонерського табору). (М). 17.30 — «Наука — сьогодні». (М). 18.00 — Фільм-концерт «Дивертисмент». (К). 18.30 — Ряд газети «Радянська Україна». Телебачення і радіо «На огляді підприємств хімії». (К). 19.00 — До 70-річчя II з'їзду РСДРП. «Анкета депутата». (К). 19.30 — Телефільм «Свої вірші читає Михайло Стелмах». (К). 19.55 — Д. Верді. «Аїда». Вистава Великого театру опери та балету Білоруської РСР. В перерві — «На добраніч діти!». Програма «Час». Інформаційний огляд «На лапах республіки». Вечірні новини. (К).

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.

Футбол

НА
ВАЖКІЙ
ДИСТАНЦІЇ

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНЕ ТОРГОВЕЛЬНЕ УЧИЛИЩЕ

ПРИЙМАЄ УЧНІВ
НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавець промислових товарів (строк навчання: на базі середньої школи — 1 рік, на базі неповної середньої школи — 2 роки);

продавець продовольчих товарів (строк навчання: на базі середньої школи — 1 рік, на базі неповної середньої школи — 2 роки);

контролер-масир (строк навчання: на базі середньої школи — 1 рік);

продавець-оформлювач вітрин (строк навчання на базі середньої школи — 2 роки).

Приймають осіб віком від 16 до 25 років, які мають освіту за 8, 10, 11 класів.

До заяви, у якій зазначити вибрану спеціальність, вступники додають: документ про освіту, копію свідоцтва про народження, автобіографію, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), характеристику із школи або з останнього місця роботи, 4 фотокартки (3×4 см).

Учні, які успішно вчаться, одержують стипендію (26 крб., а звільнені в заміну — 60 крб. на місяць).

Особи, які закінчили училище, користуються пільгами при вступі до інституту радянської торгівлі.

Приймання документів — по 15 серпня.

Випускників училища направляють на роботу у місцеві торги і відділи робітничого постачання Кіровоградської області.

Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, вул. Нова, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ
НА ПЕРШИЙ КУРС
1973—1974 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

НА ФАКУЛЬТЕТИ:
лікувальний, педіатричний, санітарно-гігієнічний та стоматологічний.

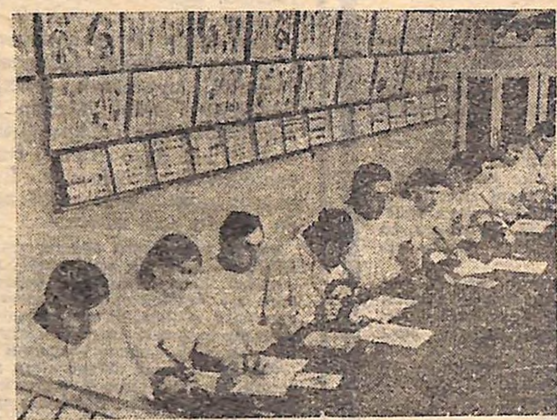
Строк навчання на лікувальному, педіатричному, санітарно-гігієнічному факультетах 6 років, на стоматологічному факультеті — 5 років.

Для медальстів іспит — фізика.

Вступні іспити проводяться з 1 серпня з дисциплін: фізика, хімія, біологія, російська мова (письмово).

За всіма довідками звертатись на адресу: м. Дніпропетровськ, 44, вул. Дзержинського, 9, телефон 45-25-41.

РЕКТОРАТ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

по підготовці кваліфікованих робітників
з середньою освітою

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

з таких спеціальностей:

токаря, слюсарі-ремонтники, слюсарі-інструментальники по виготовленню і ремонту штамів, пристосувань та прес-форм, слюсарі-сантехніки. Приймаються особи чоловічої статі (на спеціальність токаря і дівчата), віком 15 років, з освітою за 8 класів, строк навчання 3 роки.

Формувальники машинного формування, слюсарі механоскладальних робіт. Приймаються на спеціальність «формувальники» лише юнаки віком 17,5 років з освітою 8—10 класів, строк навчання 1 рік. На спеціальність «слюсарі» юнаки та дівчата віком 15 років з освітою за 8—10 класів, строк навчання 1 рік.

Усі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированням і спецодягом, а формувальникам і слюсарям-сантехнікам надається обладнаний гуртожиток. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Після закінчення училища усім випускникам видається диплом про закінчену середню освіту і присвоєння розряду, з учням, що навчаються рік, — атестат по спеціальності з присвоєним розрядом. Ті, хто закінчив училище з відзнакою, мають право на вступ до вузу поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1973 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження, а 16-річним — паспорт, довідку з місця проживання, автобіографію, довідку про склад сім'ї, шість фотокартки розміром 3×4 см.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, телефони 2-36-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському м'ясокомбінаті ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує робітників для м'ясної промисловості.

Строк навчання один рік. Училище приймає юнаків віком від 15,5 року і старше, дівчат — віком від 16,5 року і старше з освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців та квартирними 3 карбованці на місяць, триразовим безплатним харчуванням та форменим одягом.

Під час виробничої практики учні одержують гро-

шову винагороду (третина від заробленої суми). При училищі є вечірня середня школа робітничої молоді. Училище гуртожитком не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокартки (3×4 см), довідку з місця проживання, характеристику.

Початок занять 1 вересня. Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат, їхати автобусом № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

математика, фізика і математика, українська мова і література, російська мова і література, англійська мова, фізичне виховання, музика і спів, педагогіка і методика початкового навчання.

Вступні іспити проводяться за програмами, затвердженими міністерством вищої і середньої освіти СРСР у відповідності з програмами середньої загальноосвітньої школи.

Вступники складають іспити, залежно від обраної спеціальності, з таких дисциплін:

математика — з математики (письмово і усно), фізики (усно), української мови і літератури (письмово);

фізика і математика — з фізики (усно), математики (письмово і усно), української мови і літератури (письмово);

українська мова і література — з української мови і літератури (письмово і усно), іноземної мови (усно), історії СРСР (усно);

російська мова і література — з російської мови і літератури (письмово і усно), іноземної мови (усно), історії СРСР (усно);

англійська мова — з спеціальності (усно), української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно);

фізичне виховання — з спеціальності, хімії (усно), фізики (усно), української мови і літератури (письмово);

музика і спів — з спеціальності, української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно);

педагогіка і методика початкового навчання — з української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно), математики (усно), перевірка музично-слухових даних.

Строк навчання в інституті — 4 роки, а на спеціальності «фізика і математика» — 5 років. Прийом заяв до 31 липня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Вступники подають заяву на ім'я ректора інституту за встановленою формою і додають: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристику зі школи або останнього місця роботи, медичну довідку (ф. № 286), 4 фотокартки (3×4). Паспорт і військовий квиток пред'являються особисто.

Особи, що мають стаж практичної роботи не менше двох років, подають копію трудової книжки (книжки колгоспників).

Студенти забезпечуються гуртожитком та стипендією на загальних підставах, а на спеціальності «фізичне виховання» всі студенти забезпечуються спортивною формою.

Документи надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, приймальний комісія.

РЕКТОРАТ.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ІНЖЕНЕРІВ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

ОГОЛОШУЄ

прийом студентів на перший курс 1973 — 1974
навчального року з відривом від виробництва
на такі факультети:

Проектування та будівництво гідромеліоративних систем, експлуатація меліоративних систем. Готують інженерів-гідротехніків по спеціальності «Гідромеліорація».

Гідротехнічний. Готує інженерів-гідротехніків по спеціальності «Гідротехнічне будівництво річкових споруд і гідроелектростанцій».

Будівельний. Готує інженерів-будівельників по спеціальностях: «Водопостачання і каналізація» та «Промислове і цивільне будівництво».

Механічний. Готує інженерів-механіків по спеціальності «Механізація гідромеліоративних робіт».

Торфовий. Готує гірничих інженерів по спеціальності «Технологія та комплексна механізація розробки торфових родовищ».

Документи приймаються з 20 червня по 31 липня. До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика для вступу до вузу, медична довідка (форма № 286), чотири фотокартки (розміром 3×4 см. без головної убора).

Вступні іспити з 1 по 20 серпня. Зарахування до складу студентів з 21 по 25 серпня. Зараховані до інституту одержують стипендію і забезпечуються гуртожитком на загальних підставах.

Адреса: м. Ровно, вул. Ленінська, 11, телефон: 2-12-59, приймальна комісія.

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

Зтезис. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Галіка, 2.

Погода

Вдень 24 липня на території області і міста Кіровограда передбачається мильна хмарність, місцями дощ.

по місту — в другій половині дня пелюстки дощ, можливо гроза. Вітер північно-західний, 10—14 метрів на секунду. Температура повітря 23—27, по місту 24—26 градусів.
25—26 липня передбачається мильна хмарність, місцями короткочасний дощ гроза, вітер північно-західний, часом південно-західний, 7—12 метрів на секунду. Температура повітря вночі — 14—16, вдень 23—28 градусів тепла.